Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25997
Copyright: Admont, Benediktinerstift

mur: hoc meditemur interis: quo computam̃ in celis.
Tunc exuitur carne mortalitatis: nunc exuamur animę
uetustate. Facile corpus leuabitur in alta celorum: si
non premat spm̃ sarcina peccatorum.

Sermo de ascensioe dni.

LIBENTIUS FRS
CLARIUS Q: CONVENIT NRI ACIEM COR
dis sursum auidius intentare. quia hodie p ipsi' ęthers
crassam molliciē nubiū distendum̃ insignitę coruscę.
Cum xps hominē suū post tenacē machinā uali di ligni.
post uersatilem illam clauorū figuram. post magnifica
monumenti custodiā. e petrina tecta xps hominē suum
triduano curriculo uiuo somno sepultum. compilatis
inferis interposita maiestate subduxit. nunc in isto dierū
decem quadrangulo carruce nubis imposuit. et sine scissu
ra arta aut uenti tempestua iactura candens nubalis euc
cio plaudentib; auris dedicato gestamine ad sydera usq:
transuexit. Iam enim dauid ille psalmorū cantor musico
multo ante cecinerat dicens: Qui ponit nubem ascensu
sibi: qui ambulat sup pennas uentorū. Mira ditini fis in
ascensu primogeniti uirtus inflorui: non nubes reclina
to sydere in dextra aut leua succubuit. nec ipsa uentorum
pennata alacritas reclinato climate elanguit: sed ea que
lanco candidis manibus assumpti hominis corpus ad celi
puritatē sedentata assumptione retuexit. Nunquid sensit
uirgo bella uisceru: cum ipsum euectū celis hodie corp
mutralis urnę gestaret hospitio. Nunquid passa ē puer
pera parata pudoris in ipso sollemni partu naufragium.
Ita nec nubes hodie uelaminis sui uel leue sensit dispendiū.